

Universitätsbibliothek Paderborn

Conferentiæ Theologico Morales

Compendiosè propositæ ac breviter resolutæ Ad Usum Directorum
Conferentiarum Hebdomadalium ... DD. Parochorum, Curatorum,
Confessariorūmque omnium

Ex Materia De Actibus Humanis Excerptarum

Sargar, Elisaeus

Augustæ Vindelicorum, 1720

Conferentia L. Quomodo intelligenda sit Regula 43. in 6. qui tacet,
consentire videtur ?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41214

CONFERENTIA L.

Quomodo intelligenda sit Regula 43. in 6.
qui tacet, consentire videtur?

70. **Q**uia voluntarium aliud est expressum, quod scilicet verbis vel signis æquivalentibus exprimitur; ut dum superior expressis verbis quidam præcipit aut prohibet, dicitur expressa voluntas superioris. Aliud voluntarium, tacitum, quod etiam interpretativum vocant, estque quod absque expressione verborum ex facto aliquo vel omissione voluntarium esse ostenditur; ut si superior videat subditos colludere vel bibere, & dissimulet, censetur tacite concedere lusum vel compositionem: hinc est tritum illud, qui tacet, consentire videtur, de quo proinde hic queritur, an sit universaliter verum?

RE^SO^LUTI^O: Hæc Regula non est universaliter vera patet ex statim sequenti alia Regula 44. Qui tacet, non fatetur, sed nec utique negare videtur. Etenim taciturnitas seu silentium de se, neque assensum, neque dissensum significat, nisi accedant aliae aliquæ conjecturæ; quas affert Sanch. I. I. de Matrimon. Disp. 5. & 6. ex ipso Layman. hic C. 3. n. 3.

I. Igitur tacens consentire videtur, quando agitur de ejus favore vel commodo; non item si agatur de ejus gravamine, incommodo aut præjudicio.

II. Tacens censetur consentire, qui deberet contradicere, & non contradicit. Sic reus in judicio ad objectum crimen jussus respondere, si taceat, fateri

fateri præsumitur. C. si post. De Confessione in 6. Item sedens in Concilio vel Capitulo, si ini- quæ constitutioni vel electioni non reclamet, si ut- liter possit, censetur consentire. Com. DD. apud Laym. cit.

III. Quando quis ex duobus sibi objectis, unum tantum negat, censetur tacite fateri alterum. C. Non ne de præsumptionibus.

IV. Unde Principis, Prælati, Superioris, &c. Taciturnitas consensus æstimatur, quando citra periculum alicujus incommodi, vel scandali, impedi- re ac contradicere posset.

Impedientia voluntarium ac liberum, ideo- que & ipsum actum humanum?

71. **Q**uartuor communiter numerantur: Ignorantia, violentia, metus, & concupiscentia. Quia enim voluntarium debet procedere ex prævia cognitione, hinc ei repugnat ignorantia: & quia debet procedere à principio intrinseco, hinc ei repugnat violentia: & quia liberum debet pro- cedere à principio indifferenti ad agendum & non agendum; unde illud videtur impedire metus & concupiscentia. Hinc de singulis ordinatim sit

CONFERTIA LI.

De Ignorantia ex parte subjecti.

IUna est *negativa*, seu carentia notitiæ in subiecto non apto habere talem notitiam; talis est ignorantia Dei in lapide, bruto, infante, & amente. Alia est *ignorantia privativa*, sive carentia notitiæ in subiecto apto habere talem notitiam; ut si ho- mo adultus nesciat, quæ secundum statum suum

scire